

**PRÓBNY EGZAMIN MATURALNY
W ROKU SZKOLNYM 2019/2020**

JĘZYK POLSKI

POZIOM PODSTAWOWY

FORMUŁA OD 2015

(„NOWA MATURA”)

ZASADY OCENIANIA ROZWIĄZAŃ ZADAŃ

**DLA ARKUSZY
MPO-P1, MPO-P4**

KWIECIEŃ 2020

Uwaga: Akceptowane są wszystkie odpowiedzi merytorycznie poprawne i spełniające warunki zadania.

Zadanie 1. (0–1)

Wymagania ogólne	Wymagania szczegółowe
I. Odbiór wypowiedzi i wykorzystanie zawartych w nich informacji.	Zdający: 1.2) odczytuje zawarte w odbieranych tekstach informacje zarówno jawne, jak i ukryte.

Schemat punktowania

1 pkt – poprawna odpowiedź.

0 pkt – odpowiedź błędna lub brak odpowiedzi.

Poprawne rozwiązanie

C

Zadanie 2. (0–1)

Wymagania ogólne	Wymagania szczegółowe
I. Odbiór wypowiedzi i wykorzystanie zawartych w nich informacji.	Zdający: 1.7) rozpoznaje w wypowiedzi ironię, objaśnia jej mechanizm i funkcję.

Schemat punktowania

1 pkt – poprawna odpowiedź.

0 pkt – odpowiedź błędna lub brak odpowiedzi.

Przykładowe rozwiązania

- Zdrobnienia nadają wypowiedzi charakter ironiczny.
- Zdrobnienia podkreślają pogardliwy stosunek Sienkiewicza do dziennikarzy i wydawców prasowych.
- Zdrobnienia podkreślają małość prasy warszawskiej.

Zadanie 3. (0–1)

Wymagania ogólne	Wymagania szczegółowe
I. Odbiór wypowiedzi i wykorzystanie zawartych w nich informacji.	Zdający: 3.1) analizuje i definiuje znaczenia słów.

Schemat punktowania

1 pkt – poprawna odpowiedź.

0 pkt – odpowiedź błędna lub brak odpowiedzi.

Przykładowe rozwiązanie

Epigon – naśladowca wielkich poprzedników.

Zadanie 4. (0–2)

Wymagania ogólne	Wymagania szczegółowe
I. Odbiór wypowiedzi i wykorzystanie zawartych w nich informacji.	Zdający: 1.1) odczytuje sens całego tekstu (a w nim znaczenia wyrazów) oraz wydzielonych przez siebie fragmentów; potrafi objaśnić ich sens oraz funkcję na tle całości

a)**Schemat punktowania**

1 pkt – poprawna odpowiedź.

0 pkt – odpowiedź błędna lub brak odpowiedzi.

Poprawne rozwiązanie

B

b)**Schemat punktowania**

1 pkt – poprawna odpowiedź.

0 pkt – odpowiedź błędna lub brak odpowiedzi.

Przykładowe rozwiązania

- Cytaty podkreślają wagę decyzji o odejściu w twórczości od tematyki współczesnej i zajęciu się tematyką historyczną.
- Cytaty podkreślają podobieństwo decyzji Sienkiewicza i Mickiewicza związanych ze zmianą tematyki twórczości.

Zadanie 5. (0–2)

Wymagania ogólne	Wymagania szczegółowe
I. Odbiór wypowiedzi i wykorzystanie zawartych w nich informacji.	Zdający: 1.1) odczytuje sens całego tekstu (a w nim znaczenia wyrazów) oraz wydzielonych przez siebie fragmentów; potrafi objaśnić ich sens oraz funkcję na tle całości

Schemat punktowania

2 pkt – poprawne sformułowanie trzech przyczyn.

1 pkt – za poprawne sformułowanie dwóch przyczyn.

0 pkt – za odpowiedź niepełną lub błędną albo za brak odpowiedzi.

Przykładowe rozwiązania

- zmęczenie atmosferą Warszawy i stosunkami w prasie warszawskiej
- niezadowolenie z dotychczasowej twórczości i kreowanych bohaterów
- wychowanie i wykształcenie w duchu zainteresowania przeszłością
- tendencje historyczne w twórczości pisarzy (malarzy) pozytywistycznych

- fascynacja twórczością romantyków
- fascynacja przyrodą stepową i mieszkańcami stepów (zwłaszcza po podróży do Ameryki)

Zadanie 6. (0–1)

Wymagania ogólne	Wymagania szczegółowe
I. Odbiór wypowiedzi i wykorzystanie zawartych w nich informacji.	Zdający: 1.2) odczytuje zawarte w odbieranych tekstach informacje zarówno jawne, jak i ukryte 1.4) rozpoznaje zastosowane środki językowe i ich funkcje w tekście

Schemat punktowania

1 pkt – poprawna odpowiedź.

0 pkt – odpowiedź błędna lub brak odpowiedzi.

Przykładowe rozwiązanie

Sienkiewicz jako niedawno powołany redaktor „Słowa” bardzo źle czuł się na swoim stanowisku.

Zadanie 7. (0–2)

Wymagania ogólne	Wymagania szczegółowe
I. Odbiór wypowiedzi i wykorzystanie zawartych w nich informacji.	Zdający: 1.4) rozpoznaje zastosowane środki językowe i ich funkcje w tekście

Schemat punktowania

2 pkt – wypisanie rzeczownika i określenie jego funkcji.

1 pkt – wypisanie rzeczownika BEZ określenia jego funkcji.

0 pkt –inna odpowiedź lub brak odpowiedzi.

Przykładowe rozwiązanie

Rzeczownik: powieściadła

Funkcja: Podkreślenie negatywnej oceny poziomu niektórych utworów.

Zadanie 8. (0–1)

Wymagania ogólne	Wymagania szczegółowe
I. Odbiór wypowiedzi i wykorzystanie zawartych w nich informacji.	Zdający: 1.2) odczytuje zawarte w odbieranych tekstach informacje zarówno jawne, jak i ukryte

Schemat punktowania

1 pkt – poprawna odpowiedź

0 pkt –inna odpowiedź lub brak odpowiedzi

Poprawne rozwiązanie
FFP

Zadanie 9. (0–2)

Wymagania ogólne	Wymagania szczegółowe
I. Odbiór wypowiedzi i wykorzystanie zawartych w nich informacji.	Zdający: 1.5) wyróżnia argumenty, kluczowe pojęcia i twierdzenia w tekście argumentacyjnym.

Schemat punktowania

2 pkt – sformułowanie dwóch trafnych argumentów.

1 pkt – sformułowanie jednego poprawnego argumentu.

0 pkt – inna odpowiedź lub brak odpowiedzi.

Przykładowe rozwiązania

- Herbert, tworząc Króla mrówek, odwołał się do mitologii, ale dokonał własnego wyboru bogów.
- Herbert stworzył własną interpretację losów bogów i ich postaw, różniącą się od tradycyjnej wykładni.
- Ton właściwy jego książce to „współczucie i ciekawość bliźniego”.
- Herbert dostrzegł przede wszystkim to, co w bogach przeraża.
- Herbert ocenia bohaterów według własnych kryteriów.

Zadanie 10. (0–2)

Wymagania ogólne	Wymagania szczegółowe
I. Odbiór wypowiedzi i wykorzystanie zawartych w nich informacji.	Zdający: 1.5) wyróżnia argumenty, kluczowe pojęcia i twierdzenia w tekście argumentacyjnym.

Schemat punktowania

2 pkt – wypisanie dwóch trafnych przykładów.

1 pkt – wypisanie jednego trafnego przykładu.

0 pkt – odpowiedź błędna lub brak odpowiedzi.

Przykładowe rozwiązania

Przykład 1: Herbert opisuje zapomnianych bohaterów mitologii, przykładem jest Tersytes.

Przykład 2: Herbert pokazuje, że greccy bogowie odeszli w zapomnienie.

Zadanie 11. (0–2)

Wymagania ogólne	Wymagania szczegółowe
III Tworzenie wypowiedzi	Zdający: 3.8) odróżnia czasowniki dokonane i niedokonane; rozpoznaje tryby i strony (czynną i bierną) czasownika oraz imiesłowy – wyjaśnia ich funkcje w tekście.[III etap edukacyjny]

a)**Schemat punktowania**

1 pkt – poprawne wypisanie wypowiedzenia.

0 pkt – odpowiedź błędna lub brak odpowiedzi.

Poprawne rozwiązanie

Rozbudza apetyt, nie pozwalając go zaspokoić.

b)**Schemat punktowania**

1 pkt – poprawna odpowiedź

0 pkt – inna odpowiedź lub brak odpowiedzi.

Poprawne rozwiązanie

A

Zadanie 12. (0–2)

Wymagania ogólne	Wymagania szczegółowe
I. Odbiór wypowiedzi i wykorzystanie zawartych w nich informacji.	Zdający: 1.4) wskazuje charakterystyczne cechy stylu danego tekstu, rozpoznaje zastosowane w nim środki językowe i ich funkcje w tekście

a)**Schemat punktowania**

1 pkt – poprawna odpowiedź

0 pkt – odpowiedź błędna lub brak odpowiedzi.

Przykładowe rozwiązania*śmiertelnik, szary człowiek, zwykły obywatel, przeciętny człowiek***b)****Schemat punktowania**

1 pkt – poprawna odpowiedź

0 pkt – odpowiedź błędna lub brak odpowiedzi.

Przykładowe rozwiązania

artysta, geniusz, poeta, twórca, heros, oryginal

Zadanie 13. (0–1)

Wymagania ogólne	Wymagania szczegółowe
I. Odbiór wypowiedzi i wykorzystanie zawartych w nich informacji.	Zdający: 1.4) wskazuje charakterystyczne cechy stylu danego tekstu, rozpoznaje zastosowane w nim środki językowe i ich funkcje w tekście.

Schemat punktowania

1 pkt – poprawna odpowiedź.

0 pkt – odpowiedź błędna lub brak odpowiedzi.

Poprawne rozwiązania

Metafora (epitet metaforyczny): *schody hańby*

Znaczenie: np. *upadek moralny*

Zadanie 14.

Temat 1. **Czy jednostka faktycznie może wpływać na losy świata, czy jest to tylko mrzonka artystów? Rozważ problem i uzasadnij swoje stanowisko, odwołując się do podanego fragmentu III części *Dziadów*, całego utworu Adama Mickiewicza oraz innego tekstu kultury. Twoja praca powinna liczyć co najmniej 250 słów.**

Wymagania ogólne	Wymagania szczegółowe
I. Odbiór wypowiedzi i wykorzystanie zawartych w nich informacji.	1.1) odczytuje sens całego tekstu [...]; 1.2) [...] odczytuje zawarte w odbieranych tekstach informacje zarówno jawne, jak i ukryte.
II. Analiza i interpretacja tekstów kultury.	1.2) określa problematykę utworu; 2.4) rozpoznaje w utworze sposoby kreowania świata przedstawionego i bohatera [...]; 3.2) wykorzystuje w interpretacji utworu konteksty; 3.3) porównuje funkcjonowanie tych samych motywów w różnych utworach literackich.
III. Tworzenie wypowiedzi.	1.1) tworzy dłuższy tekst pisany [...] (rozprawka) [...] zgodnie z podstawowymi regułami jego organizacji, przestrzegając zasad spójności znaczeniowej i logicznej; 1.2) przygotowuje wypowiedź [...] (wybiera [...] odpowiedni układ kompozycyjny, analizuje temat, wybiera formę kompozycyjną, [...], dobiera właściwe słownictwo);

	1.3) tworzy samodzielną wypowiedź argumentacyjną według podstawowych zasad logiki i retoryki (stawia tezę lub hipotezę, dobiera argumenty, porządkuje je, hierarchizuje, dokonuje ich selekcji pod względem użyteczności w wypowiedzi, podsumowuje, dobiera przykłady ilustrujące wywód myślowy, przeprowadza prawidłowe wnioskowanie).
--	--

Kryteria oceny rozprawki

A	Sformułowanie stanowiska wobec problemu podanego w poleceniu	B	Uzasadnienie
6	Stanowisko jest adekwatne do problemu podanego w poleceniu	18	Uzasadnienie trafne i pogłębione
		12	Uzasadnienie trafne i częściowe
3	Stanowisko jest częściowo adekwatne do problemu podanego w poleceniu	8	Uzasadnienie trafne
		4	Uzasadnienie częściowe
0	Stanowisko jest nieadekwatne lub brak stanowiska	0	Brak uzasadnienia

UWAGA

Jeśli w kategorii A praca uzyska 0
Jeśli w kategorii A praca uzyska 3
Jeśli praca składa się z mniej niż 2:
Pojawienie się rzeczowego błędu k

C	Poprawność rzeczowa	D	Zamysł kompozycyjny	E	Spójność lokalna	F	Styl tekstu	G	Poprawność językowa	H	Poprawność zapisu
4	Brak błędów rzeczowych	6	Kompozycja funkcjonalna	2	Pełna spójność wypowiedzi lub nieznaczne zaburzenia spójności	4	Styl stosowny	6	Brak błędów lub nieliczne błędy nierażące	4	Zapis w pełni poprawny lub nieliczne błędy nierażące
2	Nie więcej niż jeden błąd rzeczowy	3	Zaburzenia funkcjonalności kompozycji	1	Znaczne zaburzenia spójności	2	Styl częściowo stosowny	3	Liczne błędy nierażące lub nieliczne błędy rażące	2	Liczne błędy nierażące lub nieliczne błędy rażące
0	Błędy rzeczowe	0	Brak zamysłu kompozycyjnego	0	Wypowiedź niespójna	0	Styl niestosowny	0	Liczne błędy rażące	0	Liczne błędy rażące

egzaminator nie przyznaje punktów w pozostałych kategoriach.
w kategorii B – 0 punktów, egzaminator nie przyznaje punktów w pozostałych kategoriach.
egzaminator przyznaje punkty tylko w kategoriach A, B i C.
go dyskwalifikuje pracę – zdający otrzymuje 0 punktów.

Objaśnienia dotyczące kryteriów

A. Sformułowanie stanowiska (rozwiązaniem problemu. Stanowisko oceniane ze względu na to, czy jest **adekwatność to odpowiedniość** (adekwatność) **stanowiska i problemu** (zadający może się zgodzić, nie zgodzić, zachować postawę ambiwalentną wobec istoty problemu).

Sformułowanie stanowiska będące wypowiedzią argumentacyjną, w której sformułowanie stanowiska nie musi być wyodrębnionej części rozprawki.

B. Uzasadnienie stanowiska jest oceniane ze względu na to, czy jest **trafne**, czy jest **szerokie** i czy jest **pogłębione**. Uzasadnienie nie musi być graficznie wyodrębnioną częścią rozprawki.

- Uzasadnienie:**
- **pogłębione** to uzasadnienie, w którym
 - **trafne** zawiera logicznie poparte przykłady (czyli stwierdzenia poparte przykładami) za przyjętym rozwiązaniem problemu.

Szerokość uzasadnienia ocenia się na podstawie tego, czy zdający w swojej wypowiedzi odniósł się do wszystkich elementów wskazanych w poleceniu.

Uzasadnienie jest:

- **szerokie**, jeśli zdający trafnie odniósł się do wszystkich elementów wskazanych w poleceniu,
- **wąskie**, jeśli zdający trafnie odniósł się tylko do niektórych elementów wskazanych w poleceniu (np. nie odniósł się do podanego w zadaniu tekstu lub nie przywołał innego tekstu kultury),
- **częściowe**, jeżeli (a) niektóre elementy nie zostały wyodrębnione – jeżeli (b) niektóre elementy nie zostały poparte przykładami, lub (c) niektóre elementy nie zostały poparte przykładami.

Wypowiedź argumentacyjna, w której sformułowanie stanowiska nie musi być wyodrębnionej części rozprawki.

C. Poprawność rzeczową ocenia się na podstawie tego, czy zdający w swojej wypowiedzi odniósł się do wszystkich elementów wskazanych w poleceniu.

Błąd kardynalny to błąd rzeczowy, który jest niezgodny z faktami, który jest niezgodny z faktami, który jest niezgodny z faktami.

D. Kompozycja oceniana jest ze względu na to, czy zdający w swojej wypowiedzi odniósł się do wszystkich elementów wskazanych w poleceniu. Kompozycja jest **funkcjonalna**, jeżeli jest zgodna z zasadami retorycznymi. Odejście od zasady trójkątnej kompozycji nie jest błędem, jeżeli segmentacja jest funkcjonalna.

E. Spójność lokalną ocenia się na podstawie tego, czy zdający w swojej wypowiedzi odniósł się do wszystkich elementów wskazanych w poleceniu. Znaczne zaburzenia spójności wyrażone są przez nieporządek (układ) są ściśle powiązane z porządkiem treści i realizowanymi w tekście funkcjami.

F. Styl tekstu ocenia się ze względu na to, czy zdający w swojej wypowiedzi odniósł się do wszystkich elementów wskazanych w poleceniu. Styl uznaje się za:

- **stosowny**, jeśli zachowana jest stylistyka egzaminacyjnej, tematu i intencji wypowiedzi.

zprawki

stacji tezy lub hipotezy). Zdający powinien zrozumieć problem postawiony w poleceniu i sformułować stanowisko będące wypowiedzią argumentacyjną. Stanowisko oceniane ze względu na to, czy jest **udaną próbą rozwiązania problemu**.

Uzasadnienie (współmierność) **stanowiska i problemu** (zadający może się zgodzić, nie zgodzić, zachować postawę ambiwalentną wobec istoty problemu).

Uzasadnienie (współmierność) **stanowiska i problemu** (zadający może się zgodzić, nie zgodzić, zachować postawę ambiwalentną wobec istoty problemu).

Uzasadnienie (współmierność) **stanowiska i problemu** (zadający może się zgodzić, nie zgodzić, zachować postawę ambiwalentną wobec istoty problemu).

Uzasadnienie (współmierność) **stanowiska i problemu** (zadający może się zgodzić, nie zgodzić, zachować postawę ambiwalentną wobec istoty problemu).

Uzasadnienie (współmierność) **stanowiska i problemu** (zadający może się zgodzić, nie zgodzić, zachować postawę ambiwalentną wobec istoty problemu).

Uzasadnienie (współmierność) **stanowiska i problemu** (zadający może się zgodzić, nie zgodzić, zachować postawę ambiwalentną wobec istoty problemu).

Uzasadnienie (współmierność) **stanowiska i problemu** (zadający może się zgodzić, nie zgodzić, zachować postawę ambiwalentną wobec istoty problemu).

Uzasadnienie (współmierność) **stanowiska i problemu** (zadający może się zgodzić, nie zgodzić, zachować postawę ambiwalentną wobec istoty problemu).

Uzasadnienie (współmierność) **stanowiska i problemu** (zadający może się zgodzić, nie zgodzić, zachować postawę ambiwalentną wobec istoty problemu).

Uzasadnienie (współmierność) **stanowiska i problemu** (zadający może się zgodzić, nie zgodzić, zachować postawę ambiwalentną wobec istoty problemu).

Uzasadnienie (współmierność) **stanowiska i problemu** (zadający może się zgodzić, nie zgodzić, zachować postawę ambiwalentną wobec istoty problemu).

Uzasadnienie (współmierność) **stanowiska i problemu** (zadający może się zgodzić, nie zgodzić, zachować postawę ambiwalentną wobec istoty problemu).

Uzasadnienie (współmierność) **stanowiska i problemu** (zadający może się zgodzić, nie zgodzić, zachować postawę ambiwalentną wobec istoty problemu).

Uzasadnienie (współmierność) **stanowiska i problemu** (zadający może się zgodzić, nie zgodzić, zachować postawę ambiwalentną wobec istoty problemu).

Uzasadnienie (współmierność) **stanowiska i problemu** (zadający może się zgodzić, nie zgodzić, zachować postawę ambiwalentną wobec istoty problemu).

Uzasadnienie (współmierność) **stanowiska i problemu** (zadający może się zgodzić, nie zgodzić, zachować postawę ambiwalentną wobec istoty problemu).

Uzasadnienie (współmierność) **stanowiska i problemu** (zadający może się zgodzić, nie zgodzić, zachować postawę ambiwalentną wobec istoty problemu).

Uzasadnienie (współmierność) **stanowiska i problemu** (zadający może się zgodzić, nie zgodzić, zachować postawę ambiwalentną wobec istoty problemu).

Uzasadnienie (współmierność) **stanowiska i problemu** (zadający może się zgodzić, nie zgodzić, zachować postawę ambiwalentną wobec istoty problemu).

Uzasadnienie (współmierność) **stanowiska i problemu** (zadający może się zgodzić, nie zgodzić, zachować postawę ambiwalentną wobec istoty problemu).

Uzasadnienie (współmierność) **stanowiska i problemu** (zadający może się zgodzić, nie zgodzić, zachować postawę ambiwalentną wobec istoty problemu).

- **częściowo stosowny**, jeśli w konstrukcje z języka potocznego. Mieszanie różnych stylów wy-

- **niestosowny**, jeśli wypowiedź. Styl wypracowania nie musi być zgodny z **G. Poprawność językowa** ocenian. Błąd stylistyczny to konstrukcja zgrozowana, dziwiona metafora, niefunkcyjor stylistyczne.

H. Poprawność zapisu ocenia się i nierażące). Za **błąd rażący** uznaje. Ewentualne wątpliwości rozstrzyga:

edzi zdający niefunkcjonalnie łączy różne style, nie kontroluje jednolitości stylu, np. w wypowiedzi pojawiają się wyrazy i cjalnego, wtręty ze stylu urzędowego, nadmierna metaforyka. uznaje się za uzasadnione, jeśli jest funkcjonalne.

np. wulgaryzmy lub ma charakter obraźliwy. podobaniami stylistycznymi egzaminatora.

względu na **liczbę** i **wagę** błędów składniowych, leksykalnych, słowotwórczych, frazeologicznych, fleksyjnych i stylistycznych. orrmą językową, ale niewłaściwa w sytuacji, w której powstaje tekst, oraz nieodpowiednia dla stylu, w jakim tekst jest pisany, np. okwializm, wulgaryzm, nieuzasadnione powtórzenie leksykalne lub składniowe. Błędów logicznych nie uznaje się za błędy

u na **liczbę** błędów ortograficznych i interpunkcyjnych (szacowaną odpowiednio do objętości tekstu) oraz ich **wagę** (błędy rażące i, który polega na naruszeniu ogólnej reguły ortograficznej lub interpunkcyjnej w zapisie słów lub fraz o wysokiej frekwencji. ia Rady Języka Polskiego i klasyfikacja błędów interpunkcyjnych Jerzego Podrackiego.

Temat 2. Zinterpretuj podany utwór. Postaw tezę interpretacyjną i uzasadnij ją. Twoja praca powinna liczyć co najmniej 250 słów.

Wymagania ogólne	Wymagania szczegółowe
I. Odbiór wypowiedzi i wykorzystanie zawartych w nich informacji.	1.1) odczytuje sens całego tekstu [...]; 1.2) [...] odczytuje zawarte w odbieranych tekstach informacje zarówno jawne, jak i ukryte.
II. Analiza i interpretacja tekstów kultury.	1.2) określa problematykę utworu; 2.4) rozpoznaje w utworze sposoby kreowania świata przedstawionego i bohatera [...]; 3.2) wykorzystuje w interpretacji utworu konteksty; 3.3) porównuje funkcjonowanie tych samych motywów w różnych utworach literackich.
III. Tworzenie wypowiedzi.	1.1) tworzy dłuższy tekst pisany [...] (rozprawka) [...] zgodnie z podstawowymi regułami jego organizacji, przestrzegając zasad spójności znaczeniowej i logicznej; 1.2) przygotowuje wypowiedź [...] (wybiera [...] odpowiedni układ kompozycyjny, analizuje temat, wybiera formę kompozycyjną, [...] dobiera właściwe słownictwo); 1.3) tworzy samodzielną wypowiedź argumentacyjną według podstawowych zasad logiki i retoryki (stawia tezę lub hipotezę, dobiera argumenty, porządkuje je, hierarchizuje, dokonuje ich selekcji pod względem użyteczności w wypowiedzi, podsumowuje, dobiera przykłady ilustrujące wywód myślowy, przeprowadza prawidłowe wnioskowanie).

Kryteria oceny interpretacji u

A	Koncepcja interpretacyjna	B	U
9	Koncepcja niesprzeczna z utworem, spójna i obejmująca sensy niedosłowne	15	Uz
6	Koncepcja niesprzeczna z utworem, ale niespójna i/lub obejmująca w większości znaczenia dosłowne	10	Uz
3	Koncepcja częściowo sprzeczna z utworem	5	Uz
0	Brak koncepcji lub koncepcja całkowicie sprzeczna z utworem	0	Br

UWAGA

Jeśli w kategorii A praca uzyska 0
 Jeśli w kategorii A praca uzyska 2
 Jeśli praca składa się z mniej niż 2:
 Pojawienie się rzeczowego błędu k

oetyckiego

nie	C	Poprawność rzeczowa	D	Zamysł kompozycyjny	E	Spójność lokalna	F	Styl tekstu	G	Poprawność językowa	H	Poprawność zapisu
4	4	Brak błędów rzeczowych	6	Kompozycja funkcjonalna	2	Pełna spójność wypowiedzi lub nieznaczne zaburzenia spójności	4	Styl stosowny	6	Brak błędów lub nieliczne błędy nierażące	4	Zapis w pełni poprawny lub nieliczne błędy nierażące
2	2	Nie więcej niż jeden błąd rzeczowy	3	Zaburzenia funkcjonalności kompozycji	1	Znaczne zaburzenia spójności	2	Styl częściowo stosowny	3	Liczne błędy nierażące lub nieliczne błędy rażące	2	Liczne błędy nierażące lub nieliczne błędy rażące
0	0	Błędy rzeczowe	0	Brak zamysłu kompozycyjnego	0	Wypowiedź niespójna	0	Styl niestosowny	0	Liczne błędy rażące	0	Liczne błędy rażące

egzaminator nie przyznaje punktów w pozostałych kategoriach.
 w kategorii B – 0 punktów, egzaminator nie przyznaje punktów w pozostałych kategoriach.
 egzaminator przyznaje punkty tylko w kategoriach A, B i C.
 go dyskwalifikuje pracę – zdający otrzymuje 0 punktów

Objaśnienia dotyczące kryteriów

A. Koncepcja interpretacyjna (jes lub hipotezy interpretacyjnej). Oce interpretowanego utworu, czy czy

Koncepcja może być:

- **częściowo sprzeczna** z utwor
- **całkowicie sprzeczna** z utwo
- **spójna**, gdy obejmuje i łączy
- **niespójna**, gdy jest fragment; gdy zawiera luźno powiązane

Brak koncepcji to brak śladów interpretacyjna nie musi stanowić

B. Uzasadnienie interpretacji jest **Uzasadnienie może być:**

- **trafne**, jeśli zawiera wyłączn: wywodzić się z formy lub/i tr
- **częściowo trafne**, jeśli w p przynajmniej jeden argument
- **pogłębione**, jeśli znajduje p powinien choć częściowo roz
- **niepogłębione**, gdy zdający p

C. Poprawność rzeczową ocenia uważa się za usterki, a nie błędy rz

Błąd kardynalny to błąd rzeczowy: zdającego.

D. Kompozycja jest oceniana ze wziąć pod uwagę, czy w tekście z: uzasadniających ją argumentów, a Kompozycja jest **funkcjonalna**, je retorycznymi. Odejdźcie od zasady t

E. Spójność lokalną ocenia się n: Znaczne zaburzenia spójności wy skojarzeń).

F. Styl tekstu ocenia się ze wzglę: **Styl uznaje się za:**

- **stosowny**, jeśli zachowana j egzaminacyjnej, tematu i inte

interpretacji utworu poetyckiego

poszukiwania przez zdającego całościowego sensu utworu, tzn. jest pomysłem na jego odczytanie (wyrażonym np. w postaci tezy ze względu na to, czy jest **niesprzeczna z utworem** i czy jest **spójna**, a także czy zdający dociera do sensów niedosłownych ie na poziomie dosłownym.

edynie we fragmentach (lub fragmencie) znajduje potwierdzenie w tekście.

nawet we fragmentach (lub fragmencie) nie znajduje potwierdzenia w tekście.

odszukane przez piszącego sensy utworu.

zn. rekonstruuje pojedyncze sensy cząstkowe (np. z poszczególnych strof tekstu) bez wskazania całościowego sensu utworu, oraz ązane lub wzajemnie wykluczające się odczytania sensu utworu (niesprzeczne z interpretowanym utworem).

ania sensu utworu (całościowego i/lub sensów cząstkowych) – praca nie jest interpretacją, a np. streszczeniem. Koncepcja onej części pracy, może wynikać z jej całościowej wymowy.

ze względu na to, czy jest **trafne** i czy jest **pogłębione**.

ane z tekstem argumenty za odczytaniem sensu utworu. Argumenty muszą wynikać ze sfunkcjonalizowanej analizy, to znaczy i.

rócz argumentów niepowiązanych z tekstem lub/i niewynikających ze sfunkcjonalizowanej analizy – został sformułowany y z tekstem i wynikający ze sfunkcjonalizowanej analizy.

ie nie tylko w tekście, ale także w kontekstach (np. biograficznym, historycznoliterackim, filozoficznym, kulturowym). Uczeń ywołany kontekst, aby uzasadnić jego pojawienie się.

: argumenty tylko z tekstu albo tylko z kontekstu. Wszystkie argumenty muszą być sfunkcjonalizowane.

stawie liczby błędów rzeczowych. Pomyłki (np. w nazwach własnych lub datach) niewpływające na koncepcję interpretacyjną

ący o nieznanomości (1) tekstu kultury, do którego odwołuje się zdający, oraz (2) kontekstu interpretacyjnego przywołanego przez

na **funkcjonalność segmentacji i uporządkowanie tekstu** zgodnie z wybranym przez ucznia gatunkiem wypowiedzi. Należy odrębione – językowo i graficznie – części pracy oraz akapity niezbędne dla jasnego przedstawienia koncepcji interpretacyjnej i wyodrębnione części i akapity są logicznie oraz konsekwentnie uporządkowane (bez luk i zbędnych powtórzeń).

ł tekstu na segmenty (części) i ich porządek (układ) są ściśle powiązane z porządkiem treści i realizowanymi w tekście funkcjami j kompozycji nie jest błędem, jeśli segmentacja jest funkcjonalna.

ie zgodności logicznej i gramatycznej między kolejnymi, znajdującymi się w bezpośrednim sąsiedztwie zdaniem w akapitach. to np. akapity zbudowane z sekwencji zdań niepowiązanych ze sobą ani logicznie, ani gramatycznie (potok luźnych myśli,

owność.

a *decorum* (dobór środków językowych jest celowy i adekwatny do wybranego przez ucznia gatunku wypowiedzi, sytuacji wiedzy oraz odmiany pisanej języka). Dopuszcza się drobne, sporadyczne odstępstwa od stosowności.

- **częściowo stosowny** dotyczy i konstrukcje z języka potoczni. Mieszanie różnych stylów wy
- **niestosowny**, jeśli wypowied. Styl wypracowania nie musi b

G. Poprawność językowa ocenian Błąd stylistyczny to konstrukcja zę dziwniona metafora, niefunkcjor stylistyczne.

I. Poprawność zapisu ocenia się z nierażące). Za **błąd rażący** uznaj Ewentualne wątpliwości rozstrzyg

dzi, w której zdający niefunkcjonalnie łączy różne style, nie kontroluje jednolitości stylu, np. w wypowiedzi pojawiają się wyrazy ficjalnego, wtręty ze stylu urzędowego, nadmierna metaforyka. uznaje się za uzasadnione, jeśli jest funkcjonalne.

np. wulgaryzmy lub ma charakter obraźliwy.

y z upodobaniami stylistycznymi egzaminatora.

względu na **liczbę** i **wagę** błędów składniowych, leksykalnych, słowotwórczych, frazeologicznych, fleksyjnych i stylistycznych.

ormą językową, ale niewłaściwa w sytuacji, w której powstaje tekst, oraz nieodpowiednia dla stylu, w jakim tekst jest pisany, np. okwializm, wulgaryzm, nieuzasadnione powtórzenie leksykalne lub składniowe. Błędów logicznych nie uznaje się za błędy

na **liczbę** błędów ortograficznych i interpunkcyjnych (szacowaną odpowiednio do objętości tekstu) oraz ich **wagę** (błędy rażące i , który polega na naruszeniu ogólnej reguły ortograficznej lub interpunkcyjnej w zapisie słów lub fraz o wysokiej frekwencji. ia Rady Języka Polskiego i klasyfikacja błędów interpunkcyjnych Jerzego Podrackiego.

